

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 535/2020
30.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Косте Даниловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 347/17 од 24.09.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 201/20 од 07.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 30.06.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 347/17 од 24.09.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 201/20 од 07.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 347/17 од 24.09.2019. године окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде на учини ново кривично дело, те да ће се окривљеном, уколико дође до опозива условне осуде, у утврђену казну затвора урачунати време проведено у притвору од 05.05.2017. године до 02.06.2017. године. Оштећени су упућени да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку. Окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 201/20 од 07.05.2020. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Шапцу, па је првостепена пресуда преиначена само у погледу одлуке о казни тако што је окривљени АА за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца, у коју казну се урачунава време проведено у притвору од 05.05.2017. године до 02.06.2017. године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Коста Даниловић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане одлуке преиначи у погледу правне квалификације дела и окривљеном изрекне блажу кривичну санкцију.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа о којој сходно члану 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет и по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је суд погрешно применио материјално право, јер се у радњама окривљеног описаним у изреци првостепене пресуде стичу законска обележја кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, а не кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, за које кривично дело је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног којима се указује да је правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА је већ истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 3, у трећем ставу образложења своје пресуде Кж1 201/20 од 07.05.2020. године, дао јасне и довољне разлоге (прихвативши разлоге првостепеног суда изнете на страни 10, у другом ставу образложења своје пресуде), које разлоге овај суд прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге упућује.

Поред наведеног, Врховни касациони суд налази да се извршење кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру састоји у ометању овлашћеног службеног лица у обављању службене дужности у смислу отежавања спровођења службене радње и то било њеног отпочињања или благовременог, ефикасног и законитог спровођења и окончања, док се радња извршења кривичног дела из члана 323. став 1. КЗ, састоји у нападу (радња непосредног угрожавања телесног интегритета) или у претњи нападом на службено лице. Квалификован облик овог кривичног дела је прописан ставом 3. истог члана и исти постоји ако је дело из става 1. и 2. тог члана учињено према службеном лицу у вршењу послова јавне или државне безбедности.

Како из чињеница и околности наведених у чињеничном опису дела датом у изреци првостепене пресуде произлази да је окривљени критичном приликом напао и претио да ће напасти службена лица у време кад су вршила службену дужност,

поступајући са умишљајем који је обухватао свест о томе да се врши напад на службено лице у вршењу службене дужности, то се по оцени овога суда у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, а не кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ како се то неосновано указује захтевом браниоца окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, правноснажна пресуда побија због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**